

DOMA - V
SLOVENSKI
VESI IN
V BETLEHEMI

str. 4-5

OGENJ,
TOČA ...

str. 6

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 14. julija 1994

Leto IV, št. 14

OBNOVA KAPEJLE V SLOVENSKI VESI

Na sređi vesi stodji kapejla, stero so v čast svetoga Florjana leta 1883 tak zozidali vaščani, ka so vtjupdali svoje pejnaze. Kip (szobor) sv. Florjana so dobili na oltar te, gda je bijo plebanoš Štefan Ščavničar (1869- 94). Kapejla je dobila novi oltar l. 1913. V vesi vsakšo leto na Florjanovo (4. maj) držijo bučo (prošćenje). Vse tau piše v knjigi Kálmána Vakarcsa.

Gospaud Lajoš Markovič, pokojni števanovstji župnik, je tau zapiso malo ovak. "Leta 1882 so začneli zidanja kapejle v Slovenski vesi. Med 1885-90 se je zidala 12x8x8 meterska kapejla z dvómi zvaunimi."

Pred kapejlo so vzdignili 1923. leta spomenik 21-im padlim, steri so v I. bojni dali svoj žitek za domovino. Spomenik je napravo Ede Kallos, z Meritje so dobili na tau 600 tolarov (\$) pomoči.

19. septembra 1942. leta so zozidali sakraštjijo. Tau je fejst trbelo, ka so popovdje do tistoga v šauli spovadavali, gvant so pa v šublauti držali. 21. juniusa 1961. leta se je paučo eden od zvonauv. Nauvoga so štja tisto leto decembra vladjali pa so ga že 24. decembra posvečali.

Gospaud Markovič so l. 1968. dali vóščistiti cirkev. Dosta nevole so mejli z vlago, ka je od leta do leta vse više prišla po stenej.

Gospaud Vilmoš Harangozó (1979-86) so se odlaučili, ka trbej za 100-obletnico s stejne majto

Slovenska ves je vólka ves, kapejla je pa mala.
Da pa vsikdar se popravlja, vtjúp se ne obrača.

dolazdrejti pa go z naj-novejšo kemično metodo izolirati (szigetelni), aj voda néde več gora po stenaj, ka kapejla tak na nikoj pride. Nauve stolice pa drugi oltar je dau naprajti, tóren je tó dau lupau pofarbati. On bi štja dosta vse leko napravo za našo kapejlico, de se je pa tau, ka je takšen skrben pa delaven poup (poglednimo sakalauvsko, dolenjeseńičko pa našo cirkev) nistarnim spoj nej vidlo. Moral je titi od tec. (Od tistogamau je že zozidal v Tótszerdahelyi pa Molnara nauvi cirkvi.)

Varaštji gospaud dr. Lajos Horváth so naš zvaun dali modernizirati, prejk so ga postavili na elektriko. Perin je pa nej gledó, ka je kapejla iža Boga, je vdaro v zvaun. Vse je vkupzgorelo. Morali so vauze znauvič naprej vzeti pa skur eno leto z rokami zvoniti.

Da pa najvejša naša žalost pa nevola je tau, ka je nej dosta valala, asnila naj-modernejša tehnika, kapejla je pá vlašna gratala.

Od zviina je tau vsakši vido, ka se vlaga pomalak vse više vleče, od znautra pa so tau vsakšo nedelo tisti vidli, steri k meši odijo.

"Vidli so pa so vórvani..." Tak je zdaj že tau vsakši vedo, ka nika trbej naprajti, ka se kapejla ovak vtjzpriši. Da pa, sto de zatau lejto pa si vólko brigo delo? (O tom te leko šteli v naši naslednji številki.)

Laci Domjan

ZASEDALA NOVA SKUPŠČINA

28. junija je predsednik republike Árpád Göncz sklical prvo zasedanje nove skupščine, izvoljene na parlamentarnih volitvah. Mesta v parlamentu je zasedlo precej novih in tudi nekaj bivših poslancev.

Na prvo zasedanje so povabili precej domačih in tujih gostov. Tako so se slavnostne seje udeležili predstavniki diplomatskih predstavništev v Budimpešti, zastopniki cerkva, predstavniki madžarskega kulturnega življenja. Povabljeni so bili tudi zamejski Madžari in manjšine na Madžarskem.

Predsednik madžarske skupščine Zoltán Gál (Madžarska socialistična stranka) in ena izmed podpredsednikov G. Nagyné Maczó Agnes (Neodvisna stranka malih posestnikov)

Slavnostno sejo je odprl predsednik Árpád Göncz, ki je med drugim poudaril, da smo priče zgodovinskega trenutka, saj so na Madžarskem bile že drugič uspešne demokratične volitve. Volilci so glasovali z veliko večino za socialiste, tako ima ta stranka v skupščini 207 poslancev. Tudi koalicijska pogajanja s svobodnimi demokrati so zaključena, na tej podlagi se bo formirala nova vlada. Veselilo bi me, je povedal predsednik, če bi bil madžarski narod složen, če ne bi bilo sovraštva in toliko očitanja preteklosti. Iz preteklosti prevzemimo le tisto, je predlagal predsednik, kar je bilo dobro in v korist državi. Pozabimo vse drugo, kajti le tako bomo napredovali. Vemo, da želi madžarski narod živeti v miru in živeti boljše, kar bi si tudi zaslužil. Spoštujmo narod, in dovolimo mu, da kroji lastno usodo sam, je končal svoj nagovor predsednik države.

Na prvem zasedanju skupščine so izvolili predsednika parlamenta. To funkcijo bo opravljal Zoltán Gál, poslanec socialistov. Trije podpredsedniki so iz vrst svobodnih demokratov, Demokratskega foruma in Stranke malih posestnikov.

Za sestavo vlade so pooblastili predsednika socialistov Gyulo Horna.

I.P.

JUBILEJNI KULTURNOZGODOVINSKI SIMPOZIJ MODINCI

VRAČANJE H KORENINAM OB 330-LETNICI ZMAGE NAD TURKI

Na jubilejnem, 25. mednarodnem kulturnozgodovinskem simpoziju Modinci se je zbralo okoli sto zgodovinarjev in drugih strokovnjakov, na otvoritev pa so prišli tudi ugledni gostje iz avstrijske Štajerske in Gradišćanske, Želzne županije, Hrvaške in Slovenije. Od minulega torka do petka so se zvrstili številni referenti in razprave na tokratno temo "Utrjevanje in spremembe etničnih struktur v panonskem prostoru v poznem srednjem veku". Organizatorji so pripravili tudi kakovostne kulturne prireditve, med katerimi velja posebej omeniti likovno razstavo Matthiasa Karla.

Že uvodoma so se zahvalili ustanoviteljem teh srečanj, in sicer dr. Vaneku Šiftarju iz Slovenije, dr. Avgustu Ernstu z Gradišćanske in dr. Gyorgyu Gondí iz Madžarske.

Vlada avstrijske zvezne dežele Gradišćansko je leta 1969 ob proslavi 305-letnice zmage nad Turki v bitki pri Monostru organizirala v obmejni vasi Modinci, ki leži na tromeji Avstrije, Madžarske in Slovenije, prvi kulturnozgodovinski simpozij s temo "Avstrija in Turki" z mednarodno udeležbo. Že tedaj se je rodila zamisel, da bi postal simpozij stalna oblika kulturnoznanstvenega sodelovanja treh sosednjih dežel v panonskem prostoru. Kmalu se je simpoziju pridružila tudi Hrvaška.

Ves čas srečanj, ki krožijo med državami in deželami udeleženkami, so si prizadevali, da bi si znanstveniki družno prizadevali s predavanji in razgovori ustvariti novo zgo-

vinško podobo o mejnem ozemlju treh oziroma štirih narodov, da bi premagali predsodke, ki jih je povzročilo v preteklosti često zmaliceho prikazovanje te podobe in tako pripomogli h kulturnemu sporazumevanju in sožitju med narodi.

Pregled pokaže, da so se organizatorji prva leta dosledno obračali v zgodovino do konca prve svetovne vojne, od leta 1978 pa so se lotevali tudi tem iz novejšje zgodovine. Kulturni programi dosedanjih simpozijev so obsegali umetniške razstave, strokovne ekskurzije in mednarodne kulturne večere. V drugi polovici osemdesetih let je vsebina simpozijev usmerjena tako, da se ista tema obravnava in širi na nekaj zaporednih simpozijih.

Zanimanje v Evropi in v svetu so zbudili tudi zborniki posvetov, v katerih objavljajo vse referate v izvorniku in povzetkih v ostalih treh jezikih. Zbornike v medbibliotečni izmenjavi zamenjujejo z devetinsemdestimi univerzami in kulturnozgodovinskimi ustanovami v tridesetih deželah in državah. Obseg in kritične strokovne ocene v evropskem in ameriškem tisku kažejo, da si je mednarodni kulturnozgodovinski simpozij Modinci z dosedanjim de-

lom in razvojem pridobil tudi visoko znanstveno raven.

Okrogla obletnica, ki tako s strani zgodovine in zgodovinarjev res ne more pomeniti mnogo, je priložnost za oceno narejenega. Ta ocena pa je v vseh pogledih ugodna, kajti ohranjanje večplastnosti srečanj je tisto, kar daje simpoziju tudi novo, svežo moč; strokovnjaki se ne gibljejo zgolj v mejah stroke in pogleda v preteklost, marveč se soočajo s sedanostjo in bodočnostjo. Zlasti otvoritve so tisti del simpozijev, ki postrežejo z vpogledom v aktualno dogajanje v tem delu Evrope. Tako je bilo tudi ob letošnji otvoritvi, ko so govorniki drug za drugim poudarjali zelo velik pomen sodelovanja v tem panonskem prostoru. Kajti tedaj, ko je simpozij nastajal, razmere niso bile ravno naklonjene svobodni izmenjavi mnenj med zgodovinarji in drugimi strokovnjaki, ne glede na pogled v preteklost.

Tudi deželni glavar avstrijske Gradišćanske, dr. Karl Stix, ki je odprl jubilejni simpozij, ni mogel mimo pomembnih dosežkov in tudi nalog, ki čakajo strokovnjake in vse druge, ki so povezani s srečanjem v Modincih.

eR

Spremljajte televizijsko oddajo

SLOVENSKI UTRINKI

vsako drugo soboto ob 9.40 na 2. programu madžarske televizije

Naslednja oddaja bo
16. julija 1994

BOŽJA SODBA

Téda Bog dosztá znaménye na nebész na zemlo posle. Na znaménye naj bi sze lüdjé poboksalí. Oni se dünok ne pobok-sao, nego sze vu szvojoj trdnosztí neszpomenéjo, kak je pháreon kráo z Eigyibtoma (Egyiptom) csinio, da bi nyegovo szrczéz... Zátó goszpodin Bog veliko kastigo na zemlo posle, i eden tao lüdi zanicša. Tou fsze za nyihovo trdokornozt vo-lo, da oni právoga Mesiá-sa ne vörjejo i ne postü-jejo. Da do visesi Casza-rje i králi tou vidli, té do eske miroven zsiték do-voditi priáli. Téda nyim Bog goszpod, szvoi bla-goszlof, mirofcsino i szrecso na zemli dá. Téda pa lübézen med lüsztvom, moucs i sztino zádobjo."

Zaman pošilja Bog znamenja, ljudje se ne poboljšajo. Ne mislijo na to, da je Bog kaznoval tudi faraona v Egiptu: "Gospod pa je udaril z velikimi nadlogami faraona in njegovo hišo zaradi Abramove žene Saraje. Tedaj je faraon poklical Abrama in rekel: "Kaj si mi storil? Zakaj mi nisi povedal, da je tvoja žena? Zakaj si rekel, da je tvoja sestra, da sem si jo vzel za ženo?"

(1 Moz 12, 17- 19).

Nadaljnja prerokovanja zajemajo poslednje čase mesijanske dobe.

"Da szta nyidva tak gucsala, téda pita Salamon: Kak dolgo eske boude, da trétyi tao lüdi merje i nanikoj pride, vu kaksem tali sze zgodi, csi po právoi poti isztinszke szmrti z etoga szveta preminéjo?"

Sibila odgovori nyemi: Zmozsen krao, gda de sze té dugoványa godila, tou midva ne dozsiveva, tou midva ne dozsiveva, nejti i nejjasz. Nego eske dolgo leit po smrti Mesiása ze zgodi. Tiszti cajt jasz nemrem blüzi povedati, nego znaménya, stera do sze pred tisztim czajtom godi-la i kak do sze godila. Teda nede vecs dugo tiszti cait, sterom fsze szkrito naprei slou boude. Jasz skem te-bi gori steti:

prvo znamenje bode, gda do lüdjé szvoji zsvics i délo vecs pod zemlov, kak na zemli iszkali. Gda do blüzi 300 klaftov i eske glo-bse pod zemlo kopali i sza-ke féle csüdno kaménye tam iszkali i nasli. Eske Fárbo ali i drügye Féle pri-liko naparei szpávjio, stero je

nej vöpvödáti.

Drügo znaménje bode, gda do lüdyéi edno veliko trssztvo z ednoga országa vu drugyi ország pridrüzi-jo i veliko amicsijo med szebom méli. Da eden drü-gomi nikaj nede voscso, i szamo naj ga od nyego-voga imánya szprávi.

Trétye známénye bode, da amicsija, tak kak ogyeni plamén med lüsztvom bodalo bode i bliznyega lübézen na nikoi pride. Tak do lüdyé vecs lázsi, kak isztine lübili i szrcé de vecs szveckomi bogásztvi i pé-nazom, kak Baugi sze po-var-noti. Roké krátko zdignejo i dugo vzemejo, da potom nei Ocsinszka niti Decsinszka, nei Bratofcsinszka, niti zslátinszka lübéznost vu szrczi lüdi nede prebivala.

Starto známénye najve-se bode. Vu Rimszkom Caszarstvi de veliko zme-sánye napre slo med düho-vnim, tak med szveczkim délom, stero szveti nezná-no naprei pride."

Marija Kozar

ISTINE

Tak nekak kak san pijso v prejšnjon pismi, se je zgodilo tó. Mlajši so tri dni besneli po varaši pa so se komaj te dojtavili, gda so njin moči čista do kraja alkoholne pare vöpotegnole. Najvekšo modrijo pa so si v otroškon vrteci vözmislili. Po varaši so vodili tiste mlajše, ka so končali vrtec in do šli v jeseni v soulo. Tej mlajši so fujčkali in bili oblečeni, kak če bi meli že najmenje diplomu v žepki. Prajli so njin mini maturanti. Vidite, ka san istino meu.

Mogouče de zdaj steri pravo, ka je nej glij tak bilou, pa ka je istina čista načiša. Mogouče. Dapa, ge san tou tak vido in tou je za menej istina. Če je steri nači vido pa nači razmo tou vse vküper, te de tou nekšna druga istina o ednoj stvari. Nikomi tou istino nemo vkraj zeo, če meni tó dopistijo, ka ge edne stvari vidin nači, po svoje. Tú, vijdite, pa se že začne politika in cejla božnja, ka je ta najveksa k... na svejti zna skotiti.

Poglednimo si eden dogodek, ka nej mujs, ka je glij istinski ali vseeno. Moški je sou na potivanje v Ameriko, ka tan nekše velke posle napravi za svojo fermo in svojo državo. Tan se je te srejšo s pejnizatimi Amerikan-cami, pa je te z njimi brodo, kama bi bilou najboukše tej njihove pejneze naložiti. Zmejs se je zgučavo z neštérni-mi političarimi, ka bi naj naši državi pomagali pri premagivanji krize. Te je tej človik domou prišo in po televiziji in po radiji so gučali o ton, ka je tej človek veliko delo za našo državo napravo, če de se vse tou, ka so se tan daleč zgučavali, rejsan zgodilo. Tou je zdaj ta goula istina. Ali včasí so se najšli lidje, steri so včasí v ton iskali nekšo drugo istino. Začali so se spitavati, zakoj se je srejšo samo s tejmí lidmi, s sterimi se je srejšo, pa nej s kakšnimi drugimi? Ka je pomejnilo, ka je sedo tan za tistov mizov glij na desni pa nej na lejvoj strani? Zakoj je nej sou k ovomi človeki, ka nas trnok rad ma pa nan je sigar znao dobro rejč zastaviti pri najmočnejšoj državi na svejti? Takša in drugačna pijtanja so si postaviali in na njih najšli odgovore tó.

Iz toga je te gratala čista druga istina. Te človek je spoj nej sou ta v Ameriko zavolo poslov. Ta je sou, ka bi nekše privatne posle napravo in delo reklamo za svojo politično partijo. Vse tou pa je prej napravo z državni-mi pejnizami, pa ga zato trbej meniti in boukšoga in bole poštenoga človeka gori postaviti. Iz ove istine in tej istine se pa vöskoti politično bitje ali kak pravi moj pajdaš, senje svinjskoga dreka.

Moja tašča Regina, trno čedna ženska, bi bijla dober političar tó. Gda je idnouk po radiji čula, ka de slo mlejko pa oli gor, je začala grdou gučati, kak pa država škej zaslužiti pa ka njej ne gučijo, ka so cejne zdignoli zavolo toga, aj kmet več zasluží.

Te idnouk so pa penzije zdignoli. Namesto ka bi vesejla bijla, ka zaj vsikši mejsec več na knjigo dobi, se je pa čemerila na državo. Prajla je, ka so tou zatou napravili, aj se penzionisti ne bi korili in demonstrejrali. Ka mijslite, ka je istina?

Geza Bačić

MIKI

ZAKON O SAMOUPRAVNIH NARODNIH SKUPNOSTIH PRED SPREJETJEM

Predlog zakona o samoupravnih narodnih skupnostih je postal že drugo preizkušnjo v Državnem zboru. Četudi samoupravne interesne skupnosti italijanske in madžarske narodnosti v Sloveniji uspešno delujejo že od leta 1974, je nova ustava in praksa potrdila potrebo po podrobnejšem zakonu o organiziranosti, pristojnostih, volitvah in delovanju samoupravnih narodnih skupnosti.

Narodne skupnosti ustanovijo pripadniki italijanske in madžarske narodnosti na območjih, kjer avtohtono živijo (Obala in Prekmurje) za varovanje svojih posebnih pravic, za uresničevanje svojih pra-

vic in interesov ter za organizirano sodelovanje pri javnih zadevah. Njihova dolžnost bo predvsem varovanje posebnih pravic narodnosti, spodbujanje in ohranjanje narodnostne identitete, razvijanje stikov z matičnimi narodom in njenima državama zaradi jezikovnega in kulturnega razvoja ter opravljanje nekaterih drugih nalog v lokalnih skupnostih in na državni ravni. Skupnosti bodo dajale svoje mnenje in stališče organom lokalnih skupnosti o vseh zadevah, ki zadevajo posebne pravice narodnosti. Tako bodo te skupnosti najvišji predstaviški organ obeh narodnosti v Sloveniji.

Samoupravne narodne

skupnosti bodo ustanovljene v vseh občinah, kjer narodnosti avtohtono živita. Glede na oblikovanje novih občin bodo občinske narodne skupnosti delovale v 3 občinah na Obali in v 5 občinah v Prekmurju. Občinske narodne skupnosti se bodo povezovale v narodni skupnosti v Republiki Sloveniji, ki bosta "partnerici" v odnosu do državnih organov.

Na izpopolnjen predlog zakona poslanci niso dajali veliko pripomb. Vse kaže, da bo zakon predvidoma sprejet na seji Državnega zbora konec julija.

OD SLOVENIJE..

TRIJE MEJNI PREHODI

Vročina je neznosna. Mnoge poti tako zdaj vodijo na morje, bodisi v Sloveniji, bodisi na Hrvaško. Pred dnevi so bili na slovensko-hrvaški meji v Istri odprti trije novi mejni prehodi, Kaštel, Plovanja in Požane.

SEMINAR SLOVENSKEGA JEZIKA

Na Filozofski fakulteti v Ljubljani poteka jubilejni, trideseti seminar slovenskega jezika, literature in kulture, ki poteka hkrati s poletno šolo slovenskega jezika, ki je namenjena tujim slavistom. Poletne šole se udeležuje okrog 120 gostov iz več kot tridesetih držav.

KACIN V BONNU

Slovenski obrambni minister Jelko Kacin je bil na obisku pri svojem nemškem kolegu Volkerju Riiheju. Ministra sta se pogovarjala o nadaljnjih oblikah sodelovanja, predvsem pri vojaškem šolstvu v okviru načrta Partnerstvo za mir. Dogovorili pa so se tudi o pripravi sporazuma med državama o sodelovanju na obrambnem področju.

SLOVENIJA V EUROCONTROL

Stalna komisija organizacije Eurocontrol je soglasno sprejela prošnjo Slovenije za članstvo v tej mednarodni organizaciji. Stalna komisija na ministrski ravni je najvišje politično telo Eurocontrola, evropske organizacije za varno zračno plovbo. Slovenija bo postala polnopravna članica organizacije, ko bo ratificirala konvencijo Eurocontrola. Tehnična vključitev v sistem Eurocontrol pa je predvidena za 1. januar 1995.

TUTNIVANJE Z JOŽEFOM KORPIČOM

DOMA - V SLOVENSKI VESI

Kak dolgo ste že doma na Vogrskom?

- En keden.

Pa gde ste te zdaj vi doma, v Meriki ali na Vogrskom?

- Tu pa tam. Kak pride.

Tak brz se pa leko kuj vzemete? Tak gučite slovenski, kak če bi vsigder slovenski gučali.

- Dje pa tau ne moreš pozabiti gnauk! Tau ne more pozabiti. Dja leko omenim takšoga človaka, šteri nigder tu nej odo, ka je 84 lejta star, pa zdaj tak guči slovenski, ka lačen pa žeden tu ne mrdjé... Dja sam Džouzef Korpič, doma sam iz Slovenske vesi. V Meriki sam 37 lejt. Sedem lejt sam že več tam, kak tu. Gda sam 30 lejt bio, te sam ušo tavó. Tau je 1956-oga leta bilau, po revoluciji. Te je dosta ljudi bežalo. Zvekšoga zato, ka bi radi malo bauksi žitek... Dja sam naleki tavó prišo, ka sam emo pajdaše na Štajerskom v Avstriji, ka sam na železni pauti delo. Moji padaške so bili na naši strani pa štajerski financtje to. Pri Redečem križi sam to emo spoznanca. Gda sam tavó prišo v Gradec, tam so mi dali karto, naj dem v Salzburg, od tistec pa v Meriko... Dja sam v Sakalauvci po mostej taprejk ušo. Tam te nej bilau nej sodakov, nej nikoga. Zovkraj pa so me moji štajerski padaške lepau gorprijali pa mi pomagali. Tistoga ipa je z Vogrskoga vendrak prejk 200 gezaro ljudi odišo. V Meriko pa nas je kauli 20-25 gezaro šlau.

Kak se vam je tam kaj na začetki godilo? Gda ste eške nej znali engliško rejč?

- Rejč smo nej znali. Sprvoga smo z lampi pa rokami "gunčali". Nevola nej bila, ka tam vsefele naroda geste. Ka na svejta naroda najdeš, tau tam vse najdeš! Dja sam nigdar nej vedo, ka v Meriki telko Rusov ge! Takšo velko

cirkev pa takše velke klube Rusova tam majo, ka je tu nin ne najdeš. Ešče v Rusoškom nej... Dja živim v Betlehema v Pensilvaniji. Tu nas dosta Slovenov to ge, s Slavskoga to, tu paul leg Sobote, pa prejk Sobote, ka jim že pravijo... Markonge! Markonge! Pravijo, ka so Marki. Dja to mam tam padaše, z Dolence, Budince, več familije gestejo... Klube to mam: katoličanske, luterske, evangeličanske. Kakšo voro najdeš na svejti, tam vse najdeš. Pri nas, v na-

Tak pravijo, ka se je prej v edni tihinski rejči najbole žmetno navčiti gé numare. Vi v kakši rejči računate v Meriki? Slovenski, vogrski ali engliški?

- Dja engliški računam. Gnauk smo delali eno šorsko fabriko (pivovarno). Cejli mašinova so zvekšoga prišli z Nemškoga. Tisti indženirge, mérnocke, ka so tam bili, so nej znali dojobnauti funte na kile. Gda je trbólo gorazdigati z mašinom, je nej vedo, kelko zdiga. Dja sam dosta

pride? Ge bi tak delo, ka gda bi od vas blago kipivo, te bi z vašimi velikimi črejvli mero, gda pa bi vam odavo kaj, te bi pa z mojimi malimi mero...

- Moja nauca je enajsta, samo malo fali, ka bi bila ena fut. Če bi zdaj tavóšla, pa bi ti pravo, ka kelko metrov, pa bi dja z mojimi nogami tebi djanu dojtstau po.

Kelko viski ste pa gé?

- 5 fut pa 10 inčov, tau skor gé dva mejtara, 5 centinov menje... Meni moja unoka na Vogrskom tak pravi po noriji, ka smo prej tam v Meriki eške tazaostanjani, ka nucamo inče pa kvarte pa takše. Samo zbrodi si, kelko milijonov gas bi trbólo prejkpostaviti metere pa tau, tisto bi več koštalo, kak je Merika vrejdna!

Kakši žitek kaj gé tam v Meriki?

- Dje, dja ti ne morem praviti, viš, ka sam dja vsakšo leto doma! Kokauši nejmam...

Te leko tam penaze kradnete, ka leko viskó leto domau pridete?

- Nej, mi zato dobimo telko penzije, ka leko pridemo. Gda smo mladi bili, te smo delali, zdaj, ka smo stari, pa vandrivamo.

Te vam zdaj nej dugi cajt, ka več ne delate? Ka leko cejli den delate? Leko dekile gledate?

- Tau to, ka sam dja paul leg "junivorsity", paul leg edjetema doma, pa gda dekile na športpajo dejo, te je malo nastargavamo.

Merkanarske dekile so kaj lejpe?

- Kak tu. Vsakše fele gestejo. Ali dja ti takšo črno to pripelam, ka ti ne povejš, ka je črna. Pa tu v vesi ne najdeš takšo fejst dejklo.

Zdaj če ze o črnaj gučimo, en-dveje leti, ka je tam v Los Angelesi takši velki krajval büu. Bejli rejsan dovgledajo črne? Črni rejsan neškejo delati? Ka je te zdaj pravica?

Jožef Korpič doma na Vogrskom
Foto: Szekely Aniko

šom varaši geste 60 cirkve. Vsakši narod ma svojo cirkev. Katoličanjova majo 5-6 cirkve, luterger, paté kalavinge. Griškova pa Baug je vej kelko ji geste! Pa ranč tak Štajerdje majo. Talanjova, Rusova. Pravim, na vsakšom kiklej cirkev najdes.

Te tam pravi Markanarov ranč trnok nega?!

- Pravi Merkanarov tam žmetno najdeš, samo ka so Indianova.

gni nej delo, sam nuta v irodi, v kancalaja sejdo z njim, pa smo voračunali. En fiint je 42 pa pau dejke. Inče mamo, pa majle, galone... Liki zdaj že zato vseposedik gorspišejo litre pa kile to. Meni je vseedno, če mi inče daš, ali fut (foot) ali metre, litere. Moj črejveu je en fut, nej trbej meriti.

Depa tau ne vala, ka vi mate velko naugo, ge pa menšo. Kak te tau kaj vó-

IN V BETLEHEMI

- Bejli pa črni zato neškejo vkup titi. Črni moški, šteri so že malo bauksi lid-gé, že zveksoga bejle žene majo. Tau se črnim ženskam ne vidi. Tam v Kaliforniji, gde se je tisto zgodilo, dosta ljudi ge s Koreje. Tě zveksoga prejk majo baute. Eden zlat odavle, vore, drugi kufere, gvant, tě so vse v takšom nutra. Tě za falej delajo, črnim vkraj vzemejo delo, zato so Nigerge čemerni na nji. Njini mlajši se bole včijo tō. Ta bole fajni črni se tō na padašivajo trnok s ta bole siromačkimi Nigeri. Depa zato najbolje neškejo delati tō nej. Malo je skor tak, kak na Vogrskom Ciganji.

Pravi Merkanarge štere narode najbolje neškejo, štere orsage lüstvo neškejo?

- Tiste z Vietnamu neškejo, tisti so nej vejgabaug ka gé. Tisti so tō bole takši, kak Ciganjova. Pa te Portorikonge tej tō.

Kak pa kaj Židauvge? Tū na Vogrskom zdaj pá malo naprej dé anti-semi-tizem, ka so ništarni prauti njim.

- Pri nas so tō prauti njim, ka kama koli deš, uni vsigder samo tau naprej prinesejo, ka je bilau v drugi bojni. Pa lüstvi tau že malo na žile dč.

Točkar ste spominali Vietnamce. Merkanarge vendrak zato neškejo nji, ka so bojno zgibili v Vietnamu, nej?

- Uni so nej tak gé, kak tisti s Koreje. Vietnamci tō neškejo trnok delati. Uni so tō bole takši buncova. Uni so nej takši, ka drugi iz Ažije: Indijci, Tajvanci, Kinejzarge. Dosta kinejzarski barbejrov ge. Moj barbej je že kakši 15 lejt tō Kinejzar gé. Pa ka je za znautraj tejlja, za želaudec napriliko, je tō kinejzarski barbej.

Tak pravijo, ka merkanarski barberdje, gda so se včili, so futbol labda nosili pod rokav, kinejzarski študenti pa knige. Nuta v špitale, v bolnico boš išo, je dosta najdeš.

Kak ste se pa kaj gesti navadil v Meriki. Ka se kaj gej? Ka kaj ovak gé, kak na Vogrskom?

- Dosta vse ge, ka dja tō ne djejm. Ka ti je Baug stvauro, tau tam vse najdeš, gora do mejseca. Kakšo štejš. Vaugri majo gujaš pa priščancin paprikaš, Slovenje majo slovensko, Talajnjava majo špa-

getine, Merkanarge bole govedino djejo pa hamburger. Dja tō zejhm hamburger, dober falat luka gora, ka je nej krepek gé, pa če dva zejš, te vredik.

Kak ste se pa kaj rejci cuj vzeli? Če vi angleški gučite, te vas zato pravi Merkanarge na pamet vzemejo, ka ste vi zato nej z Merike?

- Nej, namč nej. Nas Slovenje, nas zato tak naleki na pamet ne vzemejo. Ali Vogrine brz na pamet vzeti. Mi se prvi navčimo tō, kak Vaugri.

Kak najbolje leko opa-

zite, gda Vogrin angleški guči? S koj?

- Najprva njen akcent je ovaški. Če mo dja tadola v Florido išo, te do uni vedli, ka sam od nitek inak prišo. Ali če mo dja z enim gučo, ka je s Texasa gé, te mo ga dja tō vedo, ka je s Texasa gé.

Te se pa dobro počutite tū doma v Slovenski vesi, srečno paut vam želejhm nazaj domau v Meriko, pa kleti pá pridite.

- All right. Thank you very much.

Francek Mukič

Vabimo vas v našo ZELENO OAZO TERMALNIH VRELCEV

otroški počitniški klub
tenis, fitness, kolesarjenje
jahanje, panoramski poleti
izleti.....

Popusti za otroke: do 5 let
v skupni sobi s starši:
Gratis!

od 5 - 14 let v skupni sobi s starši:
30 % popusta !

INFORMACIJE IN REZERVACIJE:

telefon: 069/48-106 ali 48-030

telefaks: 069/48-607

... DO MADŽARSKE

BENCIN SPET DRAŽJI

Na Madžarskem so v kratkem času dvakrat podražili bencin. Tako je treba trenutno odšteti za liter Super 98 86,30 forintov, za EVRO 95 (neosvinčeni) 79,80, za plinsko olje pa 65 forintov. To so cene na črpalkah Madžarske naftne družbe, na črpalkah tujih družb (ÖMV) boste plačali povprečno za 0,5 forintov več.

JUNIJA MANJ BREZ- POSELNIH

Po podatkih Državnega urada za brezposelne je bilo na koncu junija pri nas evidentiranih 549.900 brezposelnih. To je za dvajset tisoč manj kot na koncu maja. Tako je trenutna povprečna brezposelnost na Madžarskem 11 odstotna.

ODLOKA NOVE SKUPŠČINE

Nova skupščina je na svojem zasedanju 5. julija modificirala dva zakonska predpisa. Na predlog Gáborja Kunczeja in Gyule Horna so ukiniteli Ministrstvo za mednarodno gospodarsko sodelovanje. Naloge ukinjenega ministrstva bo opravljalo Ministrstvo za industrijo in trgovino.

Na predlog koalicijskih strank je skupščina razveljavila predlog, ki prepoveduje, da bi ista oseba opravljala funkcijo župana ter poslanca v državni skupščini. Skupščina, v kateri imata koalicijski stranki absolutno večino, je oba odloka sprejela, kljub temu da sta naletela na precejšnji odpor pri opozicijskih strankah, predvsem pri Demokrskem forumu in Neodvisni stranki malih posetnikov.

JUNIJUŠ

Ogenj, toča pa zatok nika baukšo tü

Mislím, vsejm, steri tuj ži- vemo v Porabji - pa smo že nístarne lejte zadobili - je špajsko bilau, kakša velka vročina je bila junijuša nístarne dni. Ta velka vročina je navarna tü. Navarna je za tiste, steri škejo lejpo farbo dobiti, zatok ka na vraučom sunci ležati nej zdravo. Junijuš je mejsec, gda se na mezevaj more najvekšo delo opravlati. Okapanje na njivaj, na sonžetaj krma. Naši lidgé so letos od vročine dosta trpeli, dapa zatok so veselo, võrno võdržali. Vidli so, ka je vředno delati, nej je bilau do teygamau suče pa velkoga kvara tü nej. Tau pa vsi znamo, ka velka vročina druge navarnosti tü nosi v sebi.

Ogenj

V vročini postane vse si- jo, sploj pa te, če že dolgo nega deža. Zatok se vleti bola bojimo od ognja, kak v zimi. Takšoga reda je sploj malo potrebno, da se leko vužgé slama, iža pa kakoli.

Na Gorenjom Seniki pri Grebenarovi se je zgodila nasreča. Od Krmedina do Gorenjoga Senika so gaisilski autonge leteli na pomoč, gda je gorela ilita (drvarnica). Mislím, samo njím leko valo damo, ka se je ram tü nej vužgo pa zgoro. Kak smo pa čüli, ogenj je tak grato, ka so nicali električni mašin, pa je nikša iskra - v tauj velkoj siiči - napravila požar. Na Gorenjom Seniki lidgé majo svojo Florjanovo društvo. Tau društvo dela kak kakšna samozavarovalnica (ónbiztosító). Lidgé vsakšo leto notplačajo, če je pa pri kakšoj iži požar, te en tau tej pejnaz dobi ta držina. Etakšoga reda sploj dobro pride ta pomauč, ka oni davajo članom, steri so v navolo drugi vasnicaj tü napraviti.

Toča

Dobro znamo, če je par dni strašna vročina, po tistem pride viher, pa se leko naléke zgodí, ka nas toča tü zaodi. Tüj v našoj pokrajini - vala Baugi - je že dugo- dugo lejt nej bila velka toča. Tüj pa tam je kakša črčavka prišla, dapa velki kvar je že dugo lejt nej biu za toče volo.

Spitavala sam v Porabji, če je gdasvejta bila tüj velka toča, velki kvar. Lidgé so mi prpovedali. 1942. leta je prejtakša toča bila v cejлом Porabji, ka je vse zaničila. Na Medardovo - junijuša 8. - se je zgodilo. Istina, ka je samo frtau võre išla toča, dapa tau je ranč dojšlo, ka je vse zaničila. Kak kokaušine

Kukarca po toči

čajce, tak velka je bila. Cejli pauv, dosta pa dosta ramov je vküpvdarila - streje je cejlak skauz zmlatila, črpnje, vküp semlela - lidgé so ostali v strašni navoli. Tisto leto so sildje mogli kupiti, če so steli krü gesti, v geseni sejati, marej djesti dati.

Zdaj junijuša je tü strašna vročina bila. Človek se je že naprej bojo, ka s toga bau, gda se kakši viher napravi. Junijuša slednje dni - gda je vročina že nej predstati bila - za podnevom se je nika začnilo vküp goniti. Večer, tak v sedmoj vori, je pa v minuti strašen viher nastano.

Doma sam gledala zrak pa se mi je nikak nej vidlo, ka sam vidla. Tau sam se od starišov navčila, kakši so oblaki, gda točo nosijo v sebi. Zdaj, gda sam poglednila prauto Slovenski vesi, sem se zbojala, sploj pa zatok, ka je te že toča šimila.

Znala sam, da tüj skrajek velka toča zaniči vse. Za edno malo je prišla k nam tü, samo te že nej tak močno. Istina ka je istina, takšo veliko točo sam samo zdaj vidla. Ka je pa ta toča napravila v tistoj liniji, gde je išla, tau samo tisti znajo, šteri tam njive majo. Kukarca kak količe stogi, krumplinge brez listja, tikvi pa vse drugo največkrat ranč ne vejš, gde je kaj bilau.

Gnesden, gda lidgé nej- majo dela, gda so prisiljeni vsakši kaut orati, je te kvar nej mali. Sploj pa zatok nej, ka njim te kvar nište ne plača. Največ kvara majo v Slovenskoj vesi, na sakalauvskom funtuši pa na Dolenjom Seniki. Dobro bi bilau, če bi tejm ludam stoj nikšo pomauč leko dau, najoprvin samouprave.

Telefon

Že več kak dve leti tome, ka je vogrška Pošta poiskala ljudi pa njím je ponujala telefon.

Telefon! Tau je v modernom svejti sploj potrebno, mislím meni od toga nej trbej na dugo razlagati. Za telefon so tistoga réda prosili 25.000 forintov. Obečali so, da 1994. leta - steri so plačali - dobijo telefon. V Porabji je, Baugi vala, dosta ljudi prosilo telefon, pa čakalo, če kaj baude s toga ali nej. Letos so obečali, da do septembra vsakši, steri je proso, dobi telefon. Moremo povedati, da se je delo malo zavleklo, kak je že tau takšoga reda šega. Zakoj?

NAŠE PESMI (78)

Rasi mi, rasi

Rasi mi, rasi trav'ca zelena,
/:gor na toj trav'ci mi hiš'ca stoji.:/

Nutrik v toj hiži mi postel poslana,
/:gor na toj postali mi dekla leži.:/

Šeu bom njau pitat, šeu bom jo prašat,
/:ka njoj fali, kaj ona leži.:/

Nej sam zdrava, nej sam betežna,
/:samo me moje srce boli.:/

Lubi je prišeu, s kušom (j)odišo,
/:včasi je v srce zdrava bila.:/

Nouž bom si vzela, s srcem začela,
/:võ bom si zela tri kraple krvi.:/

Prva de moja, druga de tvoja,
/:tretja de pisala naja slobaud.:/

Zdaj paj zbaugom srčna lübezen,
/:dokeč ge pridem tebi nazaj.:/

Gorenji Sinik
-mkm-

Prej je nej ta firma kriva. K takšomi deli je dosta pa dosta dovolen (engedély) potrebno. Gda so že tak mislili, ka so vse sprajli, te so zvedli, ka Urad za varstvo okolja (Természeti- delmi Hivatal) tö more dopistiti, gde do kabli. Etak so pa znauvič mogli nístarne tale planirati. Tau je

zdaj oni gorkopajo. Pravi- jo, ka võplačajo kvar. Dobro, dobro. Samo, ka naši pavri večfelé kvara majo. Gnauk zagradijo svoje njive prauto divjačine. Té kvar tü "võplačajo". Zdaj je pa prišo "telefonski kvar". Plačajo ga. Samo itak! Nej bi lepše bilau te kopati, gda nej trbej zaničiti pauv? Ja.

Kopajo prejk po njivaj po sonžetaj

pa tü nej brez kvara bilau. Nej samo zatok, ka zamü- djo svojo obečajne, zatok tü, ka zdaj kopajo šance prejk po njivaj pa po sonžetaj. Leko tak povejmo, ka je toča nej zaodila, tau

Tau se eške moremo navčiti. Ovak se zgodi, da pricajti bogati postanemo. Na, ge se od toga ne bojím.

I. Barber

NORI MESC

Julij je v resnici Julija, ki po morju rada čofota kot nežna morska deklica.

Mišek Jaka drobencija po plaži in se pred turisti važi.

Obleče si bermuda hlače, kravla, se potaplja, v vodo skače.

Naj bo oseka ali plima, počitnice so zmeraj prima!

(Jaša Zlobec)

JULIJ

POLETNO VESELJE

Monošter-Pertoča

JEZIK NI OVIRA

Skupina učencev iz monoštrske Osnovne šole János Arany je preživela lani nepozabni teden na Pertoči na tamkajšnji podružnici OŠ Sveti Jurij (Rogaševci). Konec junija v začetku julija pa so "zasedli" otroci s Pertoče šolo v Monoštru. Kako je prišlo do tega?

"Šole iz treh dežel so imele prve stike na kulturnem področju. To so šole Sveti Jurij v Sloveniji, Neuhaus v Avstriji in Monošter na Madžarskem. Potem smo na željo vaših učiteljev in verjetno tudi učencev začeli sodelovati tudi na tem področju, to se pravi, da smo začeli taborniško življenje uvajati lansko leto.

Mi smo letos prvič tukaj in se počutimo zelo lepo. Prišlo je 23 otrok in midva s tovarišico," pravi **Štefan Nemec**, vodja skupine in obenem ravnatelj podružnice na Pertoči.

"Vtisi so enkratni. Spoznali smo vašo deželo, del dežele do Sombotela, Búka, Lentija. Prvi dan smo si ogledali ožjo okolico, Máriaújfalu in jezero blizu vasi. Naslednji dan smo imeli celodnevni izlet do Sombotela. Obiskali smo tudi znamenito cerkev v Jáku. V sredo smo se kopali na kopališču. V

četrtak smo šli do Lentija. Obiskali smo tudi meteorološko postajo v Farkaševcih. Danes smo bili na vaši tržnici v Monoštru. Učence je prevzela nakupovalna mrzlica. Pripravljamo se na zaključno prireditev. Zvečer imamo kratek kulturni program v

"Celotne stroške učenci pokrivajo sami. Cena je seveda zelo nizka. Tako, da bi se jih lahko udeležilo več. Ko bomo prišli domov, bova "propagirala" s tovarišico, kako lepo smo se imeli v Monoštru, tako da nas bo naslednje leto prav gotovo več."

Štefan Nemec

zahvalo za vse to, česar smo bili deležni tukaj.

Kako se sporazumevate? Kajti na tej šoli nimajo ne slovenščine, ne slovenskih otrok.

"Razgovor sam poteka čisto enostavno. Otroci se razumejo med sabo, pri igri ni jezik nobena ovira. Nekateri učitelji na tej šoli vedo slovensko, tako da nam prevajajo. Tudi mi iz Slovenije imamo prevajalca, ko prihaja vodstvo šole ali starši. Na tem področju ni nobenih težav."

Kako je s stroški?

Klára Pungor, učiteljica monoštrske šole, nam je povedala, da sta se šoli dogovorili tako, da bivanje slovenskih otrok na Madžarskem pokrivajo Monoštrčani, njihovo bivanje na Pertoči pa tamkajšnja šola. Poleg učencevih prispevkov denarno pomaga tudi krajevna skupnost oz. občina. Monoštrska šola je dobila del podpore tudi od raznih skladov za mednarodno sodelovanje ter od Zveze Slovencev na Madžarskem.

Kaj pa menijo otroci o taki obliki letovanja?

Danijela Gomboc pravi, da je za možnost izvedela od svojih učiteljev in da je nič ni bilo strah priti v tujino. Najbolj so ji bile všeč cerkve.

Danijeli Škodnik se zdi madžarska poletna moda lepa in poceni, za nekaj koščkov si je tudi sama poskrbela na tržnici v Lentiju. Najbolj jo je veselilo kopanje.

Boštjan Rituper pravi, da mu je spanje na jogiju všeč, kljub temu da doma še nikoli ni spal "kar na tleh". Tudi pri mizi je "rad", čeprav skoraj ni nobene jedi, katere ne bi poznal od doma, kjer so mu, preden

madžarskimi otroki najbolj razumejo, ko igrajo roko-met ali nogomet. Tudi jezikovne težave premostijo, pomagajo si tudi z nemščino. Po enem tednu pa že razumejo tudi kakšno madžarsko besedo.

Monoštrski otroci bodo taborili na Pertoči od 17. julija. Prijavilo se jih je 25, med njimi vsi tisti, ki so se udeležili tudi lanskega letovanja. To je prav gotovo najlepši dokaz, da so bili zadovoljni s tamkajšnjim programom in gostoljubnostjo domačinov. Monoštrski gostitelji pa upajo, da jim je uspelo vrniti vsaj del tistega, česar so bili sami deležni na Pertoči.

Skupina deklet iz Pertoče

je odhajal, rekli, naj bo priden fant.

Aleš Benko trdi, da se z

Marijana Sukić

DOLGO, VROČE POLETJE

Pa ga imamo, poletje namreč. Tistim, ki smo tako ali drugače povezani s šolo, je to najlepši del leta, četudi pasje vročine in divje nevihte z grmenjem in točo niso ravno lepe. A lepota je drugače...

Poletje v Lendavi, kjer živim, je dolgočasno, kot vsa leta; ob dopoldnevih je živahno, ko se po trgovinah in gostiščih gnete ogromno ljudi, največ tistih, ki so sicer v službah, a so "skočili malo ven". Popoldne in zvečer pa je pusto; le kolone kamionov nam popestrijo sprehod, ker se lendavski kulturni delavci ne spomnijo, da bi organizirali kakšno prireditev. Malo vodne osvežitve je sicer mogoče dobiti na kopalšču, a še temu sledi le cvrenje pod razbeljenim nebom, kajti drevesa ob bazenu še deset let ne bodo dajala prave sence. In tako nam preostane le to, da se spomnimo česa tretjega, povsem nepovezanega z Lendavo, na primer: gremo na kopalšče v Lenti; gremo nabirat gobe, če se ne bojimo klopov (sicer pa niso nič posebnega, trdim iz lastnih izkušenj) ali povabimo prijatelje na popoldanski klepet ob tekočih osveži-

tvah. Čudno? Sploh ne! To je priložnost, da "obdelamo" vse območje, vse zremo in povemo, kar vemo. Na +30 stopinjah pa nas ne morejo osvežiti le novice, zato poskrbimo za različne osvežilne pijače, ki so najdomiselne in nenavadne. Nimate domišljije? Nič za to, bom pomagala.

Imate na vrtu mnogo jagod? Uporabite jih za čudovit šampanjski koktajl, nad katerim bodo gostje navdušeni. Pol kilograma jagod pretlačite ali s pomočjo mešalnika naredite iz njih tekočo zmes. Pripravite visoke kozarce in v vsakega dajte 3 žlice jagodne zmesi in 3 čokoladne bombone. Dolijete močno ohlajen šampanjec in postrežete.

Imate raje oranžado? Naj bo tudi ta malo nevsakdanja: uporabimo večje (3 dl) kozarce. V vsakega damo: 3 kocke ledu, 0,5 dl pomarančnega soka, 4 žlice pomarančnega likerja, 3 žlice vodke in premešamo. Dolijemo hladno mineralno vodo in okrasimo z rezinami pomaranče.

So vaši gostje strastni kofetarji? Postrezite jim z naslednjo kavo: pripravimo po okusu sladkano in-

stant kavo in jo dobro ohladimo. V kozarce (2 dl) damo: kocko ledu, kepico čokoladnega sladoleda, 3 žlice vodke, žlico meda in dolijemo hladno kavo. Okrasimo s sladko smetano in svežimi višnjami.

Letošnje poletje nam ponuja razkošje zelenega, naj bo tudi na naši mizi koktajl v zelenem: kozarce do polovice napolnite z ledom; dodajte 2 žlici mentolovega sirupa, 2 žlici mentolovega likerja, 2 žlici gina in dolijte mineralno vodo. Okrasite s svežimi lističi mete. Zeleno, ki te ljubim zeleno...

In če so vaši gostje zaprišeženi antialkoholiki - ponudite jim limonado na moj način; za en kozarec (3 dl) potrebujemo: sok polovice limone, 3 kocke leda, kepico limoninega sladoleda, sladkor po želji. Dolijemo mineralno vodo in okrasimo z rezino limone.

O hrani tokrat nič, saj je vendar poletje in moramo biti vitki. Tudi o šoli in politiki nič; to sta temi za sive zime. Pa o ljubezni? Hm, drugič... Na zdravje!

Valerija Perger

NIKA ZA SMEJ

Cigan pa soldak

Cigan pa soldak sta ednok telko penez najšla, ka sta nej znala, kak bi si je razdelila. Premišlavata si, kak bi bilo baukše raztalati. Nazadnje sta napravila takšo pogodbo, ka šteri de si vekšo laž zmislo, tisti dobi te peneze.

Cigan je včasí začno: "Hi, moj oča ga je takši bogataš, ka ga ma sto konjov pa dvesto djuincov pa se vozi z njimi nočden kak grof."

Soldak njemi na to pravi: "Tau bi znalo biti." Zdaj pa je cigan velo soldaki: "No, zdaj pa ti lažaj."

Soldak pa pravi: "Moj oča je pa bio siromak, pa nej emo driugo, samo edno staro kobilo, štera je edno leto skotila žrbč, drugo leto pa cigana."

Cigan na to pravi: "To ga je pa vražja laž."

Tak je cigan sam potrdno, ka je to strašna laž. Soldak je daubo cela peneze, cigan pa krajcara nej.

V šoli

Maloga šolara pita skolnik: "No, Pištek, ka bi rad bio da zrasteš?"

"Ja, raufankerar," pravi mali Pištak.

"Zakoj pa samo ranč to škeš biti?"

"Ja, zatoga volo, ka bi se te samo v nedelo trbelo mujvati."

Vera Gašpar

PORABJE

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica

Marijana Sukič

Naslov uredništva: H-9970 Monošter, Deak Ferenc ut 17., p. p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:

SOLIDARNOST

Arhitekta Novaka 4, 69000 Murska Sobota, Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-715/93 mb z dne 3.11.1993 se časopis PORABJE uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13. točki tarife 3 zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92).